

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. София , 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на двадесет и седми януари, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20201001002466 по описа за 2020 година

Производството е по чл. 258 ГПК - чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивни жалби на ищците Сдружение „Българско обединение за германски кучета БОГОК“, Сдружение „Български национален клуб „Унгарска визла“ и Сдружение „Български клуб – Бяло швейцарско овчарско куче“ срещу решение № 730 от 14.05.2020г. по т.д. 2394/2018г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 15 с-в, с което са отхвърлени предявените от ищците срещу ответника Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“ искове по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ за установяване, че вписванията по акт за вписване № 20181108103618 са недопустими и представляват вписвания на несъществуващи обстоятелства, и искове чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна на решенията на общо събрание на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, проведено на 28.10.2018г., по т. 2 и т. 3 от дневния ред за избор на Г. К. Х. за председател на управителния съвет и за избор на членове на управителния съвет. Жалбоподателите поддържат решението да е необосновано като съдът не е изложил мотиви по доводите им за свикване на процесното събрание и провеждането му в нарушение на установените в устава на сдружението

правила и в частност съдът не е обсъдил как са връчени покани за събранието до членовете на сдружението, на всички членове ли са връчени такива, как е изготвен списъкът на присъстващите лица, извършвана ли е проверка, имало ли е делегати на събранието и как са избирани, налице ли е бил изискуемият кворум при вземане на оспорените решения, как са взети последните, кой е предложил гласуваните за председател и членове на управителния съвет лица и имало ли е други предложения. Излагат изборът за председател, секретар и преброител на събранието да са извършени с едно гласуване анблок, като не става ясно колко от присъстващите са гласували за всяко от последните предложения. Поддържат това да е опорочило взетите в последствие на събранието решения. Сочат да липсва взето решение по т. 1 от дневния ред, за което първоинстанционният съд не е изложил мотиви. Поддържат да не е избрана комисия, която да проведе гласуването по т. 2 от дневния ред за избор на председател на управителния съвет, както и да не е проверен кворума при извършване на това гласуване. Оспорват кворум да е бил налице и при гласуване на предложението за смяна на председателстващия събранието. В нарушение на закона и устава излагат да е извършено и гласуването за членове на управителния съвет като при предложени 12 кандидата са гласувани анблок 6 члена, без да се гласува поотделно предложението за всеки от тях. Поддържат, без да е включено в дневния ред, да е гласувано и решение за избор на заместник председател на УС като не е проведен и дебат. Сочат т. 4 от дневния ред да не е предлагана за обсъждане поради разпад на събранието като са останали неизвестен брой членове, а в протокола е записано да няма постъпили предложения. По изложените доводи молят обжалваното решение да бъде изцяло отменено.

В срока по чл. 259 ГПК е депозирано и допълнение към въззивната жалба от ищеца Сдружение „Българско обединение за германски кучета БОГОК“, с което се поддържа обжалваното решение да е постановено в нарушение на закона, както и ответникът да не е провел изискуемото главно и пълно доказване за законосъобразното провеждане на процесното общо събрание. Излага да не е спазен чл. 6, ал. 3 от устава на сдружението досежно начина на свикване на общо събрание като поддържа с последната норма да се предвижда уведомяване с покана на членовете на дружеството. Сочи уредбата по ЗЮЛНЦ досежно ред са свикване на ОС да е диспозитивна, но

същата да не може да бъде дерогирана от правила в устава, които нарушават основните права на членовете на сдружението да участват в ОС, каквото поддържа да е даденото неправилно тълкуване от първоинстанционния съд. Излага с устава да е въведена писмена форма на известията до съдружниците са свикване на ОС, която не е спазена с изпратените писма по електронна поща. Оспорва ответникът да е доказал по делото и поставяне на обява за провеждане на процесното общо събрание на интернет страницата на сдружението, както и че дори да се приеме последното за доказано, същото да не може да бъде приравнено на изискуемото с устава публикуване на поканата в средства за масово осведомяване. Поддържа да са необосновани и противни на установения членствен състав на ответното сдружение мотивите по първоинстанционното решение за злоупотреба с права от страна на ищеца по причина, че неговият председател е бил и председател на ответното сдружение и отговарял за свикването на процесното общо събрание, като излага събранието да е свикано от управителния съвет и грешките да са по почин на служители на ответното сдружение. Акцентираща и на разликата в изразяване на воля от името на юридическо лице от самото физическо лице, било то и представител по закон на юридическо лице. Излага решението да е противоречиво в частта досежно упражнявани права от съдружниците на иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ както и противно на установената съдебна практика. Оспорва като неправилен извода на първоинстанционния съд, че гласуването на членове на УС анблок, е позволено, само защото не е изрично забранено с устава. Излага уставът да следва да съдържа само уредба, различна от диспозитивната законова такава, а не да изрежда всички забранени хипотези на действие. Отделно от това, излага и да не е постигнато съгласие за извършване на гласуване анблок като за последното видно от запис на протокола са гласували по-малко от половината присъстващи лица в нарушение и на чл. 6, ал. 6, б. „б“ от устава. Това нарушение излага да не може да бъде санирано с последващото гласуване анблок, защото правото на глас на членовете е вече нарушено и те са принудени да гласуват само за два списъчни състава. Излага от събраните по делото доказателства да се установява и друго тежко нарушение на процедурата, а именно протоколът за събранието не е изготвен от соченият протоколчик, а от друго лице - свидетелят С.. Излага показанията на последния свидетел и да установяват незаконосъобразното провеждане на гласуването за провеждане избор на

членове на УС анблок, както и че за повечето изпратени на електронни пощи писма са върнати съобщения за недоставянето им.

Въззиваемата страна, Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, оспорва въззивните жалби на ищците и допълнението към жалбата на Сдружение „Българско обединение за германски кучета БОГОК“ като неоснователни. Поддържа обжалваното решение да е правилно като постановено при спазване на материалния закон и да е обосновано от събраните по делото и подробно обсъдени с решението доказателства. Излага процесното общо събрание да е надлежно свикано и проведено, предвид на което и правилно исковете за отмяна на взетите на последното събрание решения са отхвърлени като неоснователни, като за последното съдът е изложил задълбочени мотиви. Поддържа цитираният от ищците член на устава на сдружението да изисква единствено отправяне на предизвестие до членовете на сдружението за свиканото ОС, но не и връчване на покани, предвид на което и доказването на последното да е без значение. Отделно от това излага и поканите да са изпратени на посочените от самите членове техни имейл адреси. Сочи и организацията по свикване на процесното ОС да е извършена именно от председателя на ищеца Сдружение „Българско обединение за германски кучета БОГОК“ - К. Л., който е представил и подписана от него декларация, че всички членове на сдружението са редовно уведомени за събранието, достъпна и видна от представените със заявление А15 20181103125304 документи. Излага от представената в ТРРЮЛНЦ разпечатка на интернет страницата на ответното сдружение да се установява, че поканата е била качена там повече от един месец преди събранието. Последното, както и че обявата е залепена на входа на седалището на ответника не е и оспорвано от ищците, а и се установява от представените в ТРРЮЛНЦ документи към процесното заявление. Сочи с това да са изпълнени изискванията на чл. 6, ал. 3 от устава, а оплакванията на ищците в обратен смисъл да са необосновани. Поддържа с обжалваното решение съдът да е дал отговор на всички сочени с жалбата като необсъдени въпроси досежно свикване и провеждане на събранието, противно оплакванията по жалбата на ищците, като част от изложените в жалбата възражения са преклудирани, тъй като не са поддържани с исквата молба. По изложените доводи моли за потвърждаване на обжалваното решение.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания и при съблюдаване правилното приложение на относимите императивни материалноправни норми.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно.

Решението е допустимо като постановено по допустимо предявени от членове на сдружението искове по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ и в установения от закона преклузивен срок искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ на заявените с исковата молба оплаквания за пороци на атакуваните решения на общото събрание на ответното сдружение - т. 8 от ТР 1/2002 на ОСГК на ВКС.

Въззивниците не са изложили никакви доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт в частта му, с която исковите по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ са отхвърлени като неоснователни, предвид на което и с оглед на гореочертаните предели на въззивна проверка съдът следи служебно единствено за правилното приложение на императивните материалноправни норми като възприема установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка.

При съблюдаване на задължителната съдебна практика по ТР 1 от 06.12.2002г. по т.д. 1/2002г. на ОСГК на ВКС релевантните факти по предявените искове по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ са: по иска за недопустимост на вписванията – дали вписването е постановено по искане на легитимирано лице, съобразно установените правила за регистърното производство, и дали съдът е разпоредил вписване, без да е бил сезиран, а по иска за вписване на несъществуващо обстоятелство – дали е извършено вписване въз основа на липсващо (невзето) решение, или вписването е извършено въз основа на нищожно решение на органите на дружеството. В последният смисъл е и дадения доклад на делото от първоинстанционният съд.

По така очертаните и релевантни за спора факти по горните искове съдът с оглед липсата на оплаквания от въззивниците възприема установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, а именно, че процесното заявление № 20181108103618 е подадено от новоизбрания законен

представител на сдружението ответник, че със заявлението е сезирано длъжностното лице по регистрация с искане да бъдат извършени процесните вписвания, както и че длъжностно лице по регистрация е разпоредило извършване на вписването. Така установените факти изключват основателност на предявения иск по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ за установяване недопустимост на вписванията, доколкото не се установяват предпоставките, съобразно разясненията по цитираната задължителна практика, за да бъдат определени процесните вписвания за недопустими, а именно налице е сезиране от легитимирано лице по смисъла на чл. 13 ЗТРРЮЛНЦ и вписването е постановено от длъжностното лице по регистрация, без да излиза извън исканията на молителя в охранителното регистърно производство. Поддържаните с исковата молба, съобразно уточнението и с молба от 21.02.2019г., доводи за допуснати нарушения от длъжностното лице по регистрация в регистърното производство, изразяващи се в неправилна преценка за наличието на обстоятелствата по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ при разпореждане извършването на вписване по заявлението, включително за непредставяне към заявлението в пълнота и съответната форма на изискуемите от закона документи, установяващи съществуването на заявените за вписване обстоятелства и съответствието им със закона, стоят извън предмета на проверка по предявения иск по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ за установяване недопустимост на вписванията, предвид на което и последните правилно не са обсъждани от първоинстанционния съд и няма да бъдат разгледани и от настоящата съдебна инстанция. Съобразно изричните разяснения и по цитираната задължителна съдебна практика по т. 3 от ТР 1 от 06.12.2002г. по т.д. 1/2002г. на ОСГК на ВКС при предявени иски за защита срещу вписванията съдът не може да извършва преценка за законосъобразността на взетите решения, въз основа на които са заявени за вписване подлежащите за вписване обстоятелства, предвид на което и поддържаните в тази насока оплаквания на ищите не са относими към основателността на исовете по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ.

Не се установяват и предпоставките по предявения иск за установяване на вписване на несъществуващи обстоятелства. По вече изложените мотиви при приложение разпоредбата на чл. 269 ГПК и с оглед липсата на доводи по жалбите на ищите за неправилност на обжалваното решение в частта по

исковете по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ въззивният съд възприема установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка по тях, включително, че по делото се установява от събраните писмени и гласни доказателства, че не е налице хипотезата на липсващо (невзето) решение от общото събрание по вписаните обстоятелства по избор на нов председател на управителния съвет и нови членове на управителния съвет, а решения в последния смисъл да са взети чрез гласуване на проведеното на 28.10.2018г. общо събрание на членовете на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“. Не е налице и вземане на решенията извън компетентността на ОС, доколкото с чл. 25, ал. 1, т. 1 и т. 13 ЗЮЛНЦ и чл. 6, ал. 8, т. 9 от устава именно в компетентност на общото събрание са възложени решенията по избор на членове на управителния съвет и избор на председател на управителния съвет. Останалите оплаквания на ищците касаят доводи за допуснати нарушения на закона и устава при вземане на тези решения и не са основание за уважаване на иска по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ, доколкото не покриват факти от състава на последния съобразно разясненията по т. 3 от ТР 1/2002г. на ОСГК на ВКС. Искът е неоснователен и по отношение на извършеното вписване за нов телефон и електронна поща, като настоящият състав на съда изцяло споделя правните и фактически изводи на първоинстанционния съд, че не е в очертаната в закона – чл. 25, ал. 1 ЗЮЛНЦ, или устава – чл. 6, ал. 8, компетентност на общото събрание на сдружението ответник правомощието да одобрява телефон и електронна поща за връзка със сдружението. Последните нормативно установени като подлежащи на вписване обстоятелства с издадената по силата на законова делегация Наредба 1/2007г., и в частност утвърдения образец 15 – заявление за вписване на обстоятелства относно сдружение, касаят представителството на сдружението пред трети лица, което на основание чл. 30, ал. 2 ЗЮЛНЦ и чл. 7, ал. 25 от устава на ответното сдружение се осъществява от председателя на управителния съвет, предвид на което и с оглед липсата на друго предвидено в закона и устава следва да бъде призната компетентността на представляващия сдружението председател да заявява промяна в тези обстоятелства, за което е достатъчна изразената от него като представляващ сдружението воля по заявлението за вписване на промяна в тези обстоятелства. Не отговаря на съдържанието на представения по делото устав оплакването на ищците, че промяната във вписания в ТР телефон за връзка и електронна поща следва да бъде

предпоставена от промяна на устава на сдружението, като видно от устава последният не съдържа телефон и електронна поща на сдружението, а и законът не въвежда изискване за такъв елемент в съдържанието му – чл. 20 ЗЮЛНЦ.

По предявените иски по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ:

Неоснователно е поддържаното с въззивните жалби оплакване на ищите, че в противоречие на процесуалния и материалния закон първоинстанционният съдът не се е произнесъл по въведените от тях основания за незаконосъобразност на оспорваните решения на общото събрание на ответното сдружение.

Предвид задължителните указания по т. 6 и т. 8 от Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002г. по т.д. 1/2002г. на ОСГК на ВКС е недопустимо съдът да се произнася по основания за отмяна на решение на общото събрание, които не са релевирани от ищеца с исковата молба, както е и недопустимо под формата на изменение на иска или доводи в жалбата да бъдат въвеждани допълнително нови основания за неправилност на решенията на общото събрание след изтичане на установените в закона преклузивни срокове за предявяване на иска за отмяна на решенията.

Предвид нормата на чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ искът за отмяна на решение на ОС на сдружение може да бъде предявен пред съда от всеки член на сдружението в едномесечен срок от узнаването му.

Константната съдебна практика, вкл. тази по постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 18 от 10.02.2011г. по т.д. 1151/2011г., ТК, II ТО на ВКС, приема, че е налице узнаване на решенията считано от датата на провеждане на общото събрание за онези членове на сдружението, които са присъствали на събранието. Видно от представения по делото протокол от проведеното на 28.10.2018г. общо събрание на ответното сдружение ищите Сдружение „Българско обединение за Германски овчарски кучета „БОГОК“ и Сдружение „Български клуб – Бяло швейцарско овчарско куче“ са участвали и техен представител е присъствал до края на проведеното събрание, вкл. при вземането на всички решения от последното събрание, като същите обстоятелства и не се оспорват от ищите, предвид на което и датата, от която следва да бъде броен срокът по чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ по отношение на

тях, е датата на провеждане на събранието и срокът съответно изтича на 28.11.2018г. След последната дата по вече изложените от съда доводи във връзка със задължителната практика по ТР 1/2002г. на ОСГК на ВКС е недопустимо с молби от ищите да бъдат добавяни допълнителни основания за незаконосъобразност или противоречие на устава на сдружението на оспорените решения на ОС на сдружението. По отношение на третия ищец Сдружение „Български национален клуб Унгарска визла“ липсва отразяване в протокола да е участвал в процесното събрание, но са събрани доказателства неговият представител да е пристигнал на събранието със закъснение, включително да е виждан в залата при провеждане на обсъжданията и гласуванията. Независимо от последното и най-късният момент, в който последният следва да се приеме, че е узнал, е подаването на исковата молба с приложен към същата протокол от събранието - на 13.11.2018г., респективно срокът за сочене на основания за незаконосъобразност на атакуваните решения за този ищец е 13.12.2018г.

По тези мотиви и съдът е надлежно сезиран и дължи произнасяне единствено по предявените искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ на въведените в горния срок с исковата молба на ищите основания за отмяна на решенията на ОС на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“ и правилно само последните са обсъдени с обжалваното първоинстанционно решение.

Сезиралата съда искова молба съдържа оплакване за вземане на оспорените решения от ОС на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, проведено на 28.10.2018г., при опорочена процедура по свикване на събранието с изложени доводи, че не е спазена процедурата по уведомяване за свиканото общо събрание на 13 от членовете му, които не са се подписали в списъка за редовното им уведомяване и които не са присъствали на проведеното общо събрание. Изложени са доводи и подписаната декларация от председателя, че електронни съобщения са изпратени до всички членове на сдружението да не може да удостовери редовното им получаване, а и от извадка от пощата на ответното сдружение да се установява, че покани са изпратени до 41 електронни адреса при 46 членове на сдружението, както и да не ясно дали адресите, на които са изпратени съобщенията, принадлежат на сдруженията членове или на техните

представители. Второто оплакване е за неправилно удостоверяване на проведеното общо събрание с доводи, че изготвеният протокол за същото е подписан от Г. Х. в качеството му на председателстващ събранието, но последният да е избран за председател едва след разискванията по т. 1 и взетото решение по т. 2 от дневния ред, при провеждането на които председателстващ събранието е бил К. Л., който не е подписал протокола, нито списъка на присъстващите лица. Последното се поддържа да е пречка и за преценка на кворума по всички точки от дневния ред. Поддържат се доводи пред длъжностното лице по регистрация да не са представени достатъчно доказателства кога е качена обявата на сайта на ответното сдружение и кога е залепена на входа на сдружението, като представените снимки пред ТРРЮЛНЦ според ищците не удостоверяват последното. Заявено е нарушение на чл. 6, ал. 5 от устава при провеждане на общото събрание предвид недопускане до участие на явилият се в 10.25 часа Г. А. - представител на член на сдружението „Български национален клуб Унгарска визла“. Последният, въпреки че е бил нередовно уведомен се е явил на събранието преди реално да има гласуване по т. 1 от дневния ред, но без да са налице предпоставките на чл. 6, ал. 5 от устава му е отказано да бъде допуснат да гласува по точките от дневния ред. Поддържа се, че при явяването на А. в 10,25 часа не е бил налице кворум, за да се приеме, че са били налице предпоставките за започване на обсъждане на точките от дневния ред, като последното не може да се удостовери от съставения протокол за събранието, доколкото същият не е подписан от председателстващият към този момент събранието – К. Л.. Изложени са оплаквания за нарушение на процедурата при проведеното гласуване по т. 2 от дневния ред като не е извършен таен вот, каквото изискване поставя чл. 7, ал. 24 от устава. Твърди се в протокола, макар да е записано извършването на таен вот същото да не е надлежно удостоверено, доколкото протоколът не е подписан от представляващият към този момент общото събрание К. Л.. При провеждане на гласуването не е осигурено отделно помещение, а гласуването е проведено явно и видимо за всички присъстващи. По т. 3 от дневния ред се поддържа извършеното гласуване ан блок за членовете на управителния съвет да е в нарушение на устава на сдружението. Оспорва се да е взето валидно решение за гласуване ан блок, доколкото при проведеното гласуване за последното не е постигнато изискуемото мнозинство от повече от половината

присъстващи. Последното е довело до опорочаване и на последвалото го гласуване ан блок за членове на УС. Поддържа се в нарушение на устава и да не са извършени дължимите проверки на пълномощията на явилите се на събранието представители на членовете, както и такава проверка да не е отразена в съставения протокол.

Гореочертаните с исковата молба на ищите пороци на оспорените решения от ОС на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, проведено на 28.10.2018г., съобразно уточнението им с молби от 21.02.2019г. по избор на председател на управителния съвет и избор на членове на управителния съвет, предвид цитираната практика по ТР 1/2002 на ОСГК на ВКС единствено следва да бъдат изследвани от настоящият състав на съда при произнасянето по сезиралите го искове по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ. В този смисъл и поддържаните с жалбите допълнителни оплаквания: за избор за председател, секретар и преброител на събранието с едно гласуване анблок, като не става ясно колко от присъстващите са гласували за всяко от последните предложения, което опорочило взетите в следствие на събранието решения; липсата на взето решение по т. 1 от дневния ред ; да не е избрана комисия, която да проведе гласуването по т. 2 от дневния ред за избор на председател на управителния съвет; в нарушение на закона и устава да е включено в дневния ред и да е гласувано и решение за избор на заместник председател на УС като не е проведен и дебат; т. 4 от дневния ред да не е предлагана за обсъждане поради разпад на събранието като са останали неизвестен брой членове, а в протокола е записано да няма постъпили предложения; протоколът да е воден не от протоколчикът, а от трето лице, са заявени след преклузивния срок по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ основания/ искания до съда, по които предвид преклузията на последната норма настоящият състав на съда няма да се произнася и законосъобразно не е сторила също и първата инстанция.

По допустимо сезиралите съда претенции съдът съобразява следното:

Предвид нормата на чл. 26 ЗЮЛНЦ/в приложимата и редакция/ общото събрание на сдружението се свиква от управителния съвет по негова инициатива или по искане на една трета от членовете на сдружението. Поканата за свикване на общото събрание следва да включва дневния ред, датата, часа и мястото за провеждане на ОС и по чия инициатива се свиква.

Нормата урежда, ако друго не е предвидено в устава, поканата да се обявява в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден от АВп, и да се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира управлението на сдружението най-малко един месец преди насрочения ден.

В чл. 6, ал. 3 от устава на ответното сдружение е предвидено редовното общо събрание да се свиква от председателя на управителния съвет най-малко веднъж годишно след предизвестие на всички членове на БРФК, отправено един месец преди определената дата чрез - писма покани, съдържащи дневния ред, датата, часа и мястото на провеждането му и по чия инициатива се свиква. Поканата се поставя на мястото за обявления в сградата, в която се намира управлението на сдружението, най-малко един месец преди насрочения ден, както и чрез публикации с подобно съдържание в средствата за масова информация.

По горните доводи на съда заявените с исковата молба възражения са покани да не са връчени на 13 от членовете на сдружението и от представените в ТРРЮЛНЦ документи – снимка на входната врата на адреса на седалище на сдружението и моментна снимка на електронната страница на ответното сдружение, да не може да бъде установено дали е спазен изискуемия едномесечен срок за качване на поканата преди провеждане на процесното общо събрание.

По втората група възражения ищците са се позовали на представените с процесното заявление документи пред ТРРЮЛНЦ, част от делото по партията на ответника, които с оглед изричното изявление на ищците са достъпни за тях и са им известни, същите са достъпни и за ответното сдружение и за съда. Видно от последните те представляват снимка на поставена покана на входната врата на адреса на ответното сдружение и моментна снимка на отворен прозорец на интернет сайта на ответника с качена покана за свикване на процесното събрание с отбелязване, че публикацията на поканата е от 24.09.2018г. В информацията за файла, достъпен чрез ТРРЮЛНЦ и представляващ снимка на входната врата на сдружението е изрично отразено времето на съставяне на снимката - 24.09.2018г. Горепосочените две дати са ясно отразени, предвид на което и оплакванията по исковата молба на ищците да не е видна датата на качване на

информацията в интернет сайта на ответника, или за липса на ясно отбелязване кога е направена снимката с качената на входната врата на адреса на управление на ответника обява са неоснователни и се опровергават от сочените от самите ищци документи. С исковата молба не са заявени възражения снимките, респективно разпечатката от интернет страницата на ответника да са подправени, като такива възражения са заявени във второто по делото о.с.з. и то само като хипотетична възможност да бъде въздействано върху данните, без конкретно възражение, че такова въздействие е извършено, предвид на което и последните дори да се приеме, че са заявени ясно като оспорване истинността на отразената дата на документите са преклудирани.

Преклудирано, като незаявено с исковата молба, е и възражението на единият от ищите Сдружение „Българско обединение за Германски овчарски кучета „БОГОК“, поддържано в хода на делото и пред въззивния съд, че качването на обявата на интернет страницата на ответника не изпълнява изискването на устава за обявяването и в средствата за масова информация. Независимо от последното, следва да бъде добавено, че както и жалбоподателят поддържа, липсва законова дефиниция на използвания с устава термин „средства за масова информация“, предвид на което в последният следва да бъде вложен очевидния от лексиката на същия смисъл, а именно, че се касае за всяко средство - било и то интернет сайт, което е достъпно за масовия потребител на интернет услуги и от което по причина на последната достъпност масата от потребители може да получи търсена от него информация. Официалният сайт на ответното сдружение е именно такова средство, от което членовете на сдружението могат да получат интересуваша ги информация относно ответното сдружение, като сайтът е разгласен на членовете и бързо достъпен, видно и от събраните показания при разпита на св. Минчев, доведен от ищите. В този смисъл и качването на обявата на интернет сайта на ответника в най-голяма степен постига записаното в устава изискване да бъде обявена в средство, от което членовете на сдружението, а и трети лица да могат да се информират. Предложеното тълкуване от жалбоподателя Сдружение „Българско обединение за Германски овчарски кучета „БОГОК“ с допълнението на въззивната му жалба, основано на специалния Закон за радио и телевизия, отчитайки тесния кръг отношения, уреджани от последния нормативен акт, не може да бъде възприето като

съответно от съда. Липсва и необходимост от прилагане на закон по аналогия, тъй като не се касае за законова непълнота, а за тълкуване на клауза от устава на ответното сдружение, в който случай приложение следва да намери чл. 20 ЗЗД.

По втората група възражения настоящият състав на съда споделя изводите на първоинстанционния съд, че редакцията на чл. 6, ал. 3 от устава на ответното сдружение не следва да бъде тълкувана в смисъл, че за законосъобразност на взетите на общо събрание решения следва да бъде доказвано връчването на покана за свикване на ОС на всеки един от членовете на сдружението. Клаузата изисква свикване на събранието след предизвестие до членовете на сдружението, отправено един месец преди датата на събранието с писма – покани като задължение за председателя на сдружението във връзка със свикването на последното, без обаче да отдава правно значение на обстоятелството дали поканите ще достигнат до членовете на сдружението, нито кога ще се осъществи последното.

Следва да бъде добавено и, че с исковата молба не са заявени възражения относно съдържанието и формата на отправените известия до членовете на сдружението при свикване на процесното общо събрание, а само, че 13 от тях не са уведомени, предвид на което и по-късно поддържаните възражения на ищеца Сдружение „Българско обединение за Германски овчарски кучета „БОГОК“, че не е спазена установената в устава писмена форма при изпращане на писма на имейли на всички членове на сдружението, както и че изпращането на електронна поща не е надлежно отправяне на предизвестие са преклудирани. Само за пълнота следва да бъде отбелязано, че изпратената като прикачен файл покана за свикване на процесното общо събрание покрива изискванията за спазена писмена форма съобразно чл. 3, ал. 2, вр. чл. 2 ЗЕДЕУУ. Не са съответни на закона и възраженията на същия ищец за непокриване на изискванията за отправяне на покани чрез изпращане на писма до електронни пощи, доколкото в устава не е предвиден точен ред, по който следва да бъдат изпратени поканите, а изпращането на съобщения на електронна поща е позволен от закона – чл. 9 ЗЕДЕУУ, респективно приложим и в конкретния случай ред за отправяне на предизвестия.

Отделно от горното видно от представения по делото списък на членове на ответното сдружение 33 от общо 46 от членовете на сдружението с полагане на подписа си под същия списък са декларирали да са редовно уведомени пред повече от месец за свикването на общото събрание. Писмени декларации със същото съдържание, но на отделни писмени носители са подали и още 10 членове на сдружението, с което по делото се установява реалното уведомяване на общо 43 от 46 членове на ответника за свикването на проведеното на 28.10.2018г. общо събрание и то 30 дни преди датата на провеждането му.

Настоящият състав на съда споделя практика по постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 94 от 15.10.2012г. по т.д. 734/2011г., ТК, I ТО на ВКС, съобразно която при иск за отмяна на решение на общото събрание на сдружение с нестопанска цел ищецът може да се позовава на ограничаване правото на гласуване или на участие на други членове само ако упражняването на тези им права е от значение за наличието на кворум за провеждане на събранията и/или на мнозинство при вземане на решенията. В този смисъл и съдът не дължи изследване на връчването на всяка една от поканите до членовете на ответното сдружение, ако установи, както е в процесния случай, че правото на глас и участие в ОС не е препядствано за такава част от имащите право на участие в последното членове, че да може да се отрази на необходимия кворум за провеждане на събранията и изискуемото мнозинство за вземане на оспорените решения. Видно от представения по делото и неоспорен протокол от проведеното на 28.10.2018г. ОС на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“ при откриване на събранията са присъствали 33 от имащите право на участие 46 членове, което осигурява изискуемия кворум за провеждане на събранията, като същият брой участници и е гласувал при вземане на процесните решения за избор на председател на УС и за членове на УС. В този смисъл и дори да се приеме, че за установените 3 броя членове, които само не са подали декларация да са уведомени за събранията с писмена покана 30 дни преди провеждането му, е налице нередовно уведомяване за свиканото ОС, то последното не може да бъде от значение за кворума на ОС, както и за вземане с мнозинство на оспорените решения, като видно от протокола първото решение е взето с мнозинство от 22 гласа от 33 гласували, а второто с

мнозинство 21 гласа от 33 гласували, или дори и да се приеме, че тримата членове, които не са декларирали да са редовно уведомени за събранието, са изпратили представител и гласували против, то отново решенията биха били вети при изискуемото от закона мнозинство и при наличен кворум.

Неоснователни са и поддържаните в жалбата на ищците общи оплаквания по делото да оставали недоказани спазването на правилата на устава досежно лицата, които имат право и са взели участие в провеждане на общото събрание. При съблюдаване на установените с устава на сдружението правила в общото събрание са взели участие представители на членовете на сдружението, които са отразени поименно и с положен подпис в изготвения за целите на събранието списък на присъстващите представители на членовете на ОС, проведено на 28.10.2018г. От събраните гласни доказателства при разпита на всички свидетели се установява, че установената на събранието процедура е била всеки явил се представител да се представи с удостоверение за актуално състояние, лична карта и други относими документи в канцеларията пред служители на ответното сдружение, включително юрисконсулт – св. С., които след като проверят документите им и че се легитимират за представители на съответното сдружение член, са ги канели да се подпишат в присъствен списък и след това са им давали делегатска карта и картонче, с които да гласуват. Липсва конкретно възражение от ищците, че някое от сдруженията членове не е било представлявано надлежно на събранието, предвид на което и проведеното доказване съдът намира за достатъчно за установяване редовност на участието на изпратилите представител на събранието членове на ответното сдружение съобразно изискванията на чл. 6, ал. 5 от устава. Не почиват на представените по делото доказателства поддържаните от ищците общи оплаквания, че представителството не се установява по причина неподписване на списъка на присъстващите лица от председателстващият към откриване на събранието и проверка на кворума К. Л., като видно от последната страница на същия списък подпис за удостоверяване верността на отразените обстоятелства е положил именно К. Л., който е и представител на единият от ищците. За надлежната представителна власт на явилите се представители на членовете на сдружението по делото са представени и редица писмени доказателства, като съдът съобразява и, че право на възражение за ненадлежно представителство при вземане на процесните

решения имат на общо основание - чл. 42, ал. 2 ЗЗД, само представляваните, не и трети за представителството лица.

Неоснователни с оглед отразените в списъка за присъстващите лица, съставения за проведеното събрание протокол и събраните гласни доказателства, непротиворечиви в тази част, са оплакванията на ищците, че общото събрание е започнало при липса на кворум, както и че процесните решения са взети при липса на кворум. Установеният в закона - чл. 27 ЗЮЛНЦ, преповторен в чл. 6, ал. 7 от устава, кворум за провеждане на общото събрание е $\frac{1}{2}$ от членовете на сдружението. Видно от съдържанието на неоспорения протокол за процесното общо събрание, както и от показанията на разпитаните свидетели, а и от съставения протокол за явили се представители, се установява, че в определения начален час на събранието – 10.00 часа, са се явили 33 от общо 46 члена на сдружението, или изискуемият кворум е осигурен в началния насрочен час и законосъобразно е стартирано и проведено ОС. Липсва отразяване в протокола или установяване от събраните гласни доказателства по време на провеждане на събранието някои от явилите се представители на членовете да е напуснал събранието, напротив събраните доказателства сочат броят на явилите се лица да е останал 33 и при вземане на процесните две оспорени решения. Противно оплакванията по исковата молба за липса на яснота досежно кворума, при всяко вземано решение и преброяване на гласовете „за”, „против” и „въздържал се”, е удостоверяван и общия брой на присъстващите лица – кворума на събранието, който и при двете процесни решения е общо 33, или кворумът е спазен.

Неоснователни са и оплакванията на ищците за нередовно провеждане на процесното общо събрание по причина, че в хода на събранието след проведено гласуване по т. 2 от дневния ред е взето решение за смяна на председателстващия събранието, както и че протоколът не е подписан от първоначалният председател на събранието, което според ищците е довело до незаконосъобразност на процесните решения на ОС. На първо място липсва законова или предвидена в устава на ответното сдружение забрана в хода на провеждане на общото събрание на членовете на сдружението да бъде взето решение за смяна на определения в началото на събранието председател на същото, предвид на което и последното следва да бъде прието за позволено от закона и устава. На второ място при липса на законово установено изискване

удостоверяващият провеждането на общо събрание протокол от кои точно лица следва да бъде подписан, е достатъчно, както е в случая последният да е подписан от изготвилите протокола секретар на събранието, и един от водилите събранието председатели, който в случая е и новоизбрания председател на УС на сдружението. Само за пълнота следва да бъде добавено и че смяната на председателя на събранието в случая е била обусловена и от поведението на първоначално избрания председател, установено от събраните по делото доказателства, който след извършено гласуване по т. 2 от дневния ред е напуснал мястото си на председател и седнал в дъното на помещението, с което е показал нежелание да продължи да води събранието.

Следва да бъде добавено и че законът и уставът очертават минималните изисквания за законосъобразното провеждане на общите събрания на членовете на сдружение и доколкото липсва императивна разпоредба или забрана за начина на извършване на конкретно действие и процедура при провеждане на събранието, то извършените на последното действия, включително по смяна на председателя на събранието, както и подписване на протокола само от новоизбрания председател, следва да се считат за позволени от закона и устава действия и по тази причина не могат да бъдат основание за отмяна на взетите на събранието решения по иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ. Отделно от горното, следва да бъде добавено и че съобразно уточнението на предявените по делото иски ищецът не е предявил иск за отмяна и оспорване като противно на закона и устава на взетото решение от общото събрание на ответното сдружение за избор на нов председател на събранието, предвид на което и съдът не може да проверява законосъобразността и съответствието на устава на това решение на ОС.

Както вече бе отбелязано от съда възражение за неизготвяне на протокола за ОС от избрания секретар не е въведено от ищите с исковата молба, предвид на което и поддържаното по-късно такова от единият от ищите Сдружение „Българско обединение за Германски овчарски кучета „БОГОК“, който е имал свой представител на събранието и е могъл да възприеме непосредствено извършените действия по удостоверяване в протокол на проведените на събранието гласувания, е преклудирано. Само за пълнота следва да бъде добавено, че свидетелските показания установяват избраният секретар да е бил на събранието и да си е водил записки по хода на

събранието, а това кой е набрал текстът на компютър е без значение за верността на удостоверените от секретаря като осъществили се на събранието действия и взети решения.

Съдът намира за неоснователни поддържаните с жалбата оплаквания за нарушение на процедурата при проведеното гласуване по т. 2 от дневния ред за избор на председател на управителния съвет, доколкото не е извършен таен вот, каквото изискване поставя чл. 7, ал. 24 от устава.

Последната разпоредба на устава предвижда председател на управителния съвет да се избира при тайно гласуване и с обикновено мнозинство от присъстващите с право на глас.

Видно от запис на протокола при вземане на това решение е проведено тайно гласуване. Оспорванията по исковата молба, че последното удостоверяване не е достатъчно, тъй като протокола не е подписан от председателстващия събранието в този момент, по изложените по-горе доводи на съда са неоснователни. Отделно от това и предвид събраните гласни доказателства при разпита на свидетелите Р. С. и П. Ч. по делото се установява за гласуването по т. 2 от дневния ред за избор на председател на управителния съвет да са им раздадени еднакви празни листа с печат, на които всеки от членовете, присъстващи на събранието, е следвало да запише името на избрания от него кандидат за председател на УС. Листчетата са съгъвани от всеки от гласувалите и пускани в урна, така че не е било видно кой за кого е гласувал. Горното описание на проведеното гласуване според настоящия състав на съда покрива установеното с устава изискване вотът да е таен, предвид на което и на това заявено основание искът по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ се явява неоснователен.

Настоящият състав на съда намира за неоснователни и поддържаните с исковата молба възражения за провеждане на гласуването за членове на управителния съвет в нарушение на закона и устава предвид извършеното гласуване ан блок по тази точка от дневния ред.

На първо място, доколкото липсва изрична уредба в устава или закона, която да забранява извършване на гласуване общо (ан блок) на решение за избор на предложените за членове на управителния съвет, както и императивно изискване гласуването да е за всеки член поотделно, то

извършеното на процесното общо събрание общо гласуване за избор на предложените от новоизбрания председател на УС членове на УС, следва да бъде прието за позволено и не може да бъде отменено на соченото от ищците основание. Следва да бъде добавено и че предвид изрично уточненото искане на ищците по исковата молба с молби – уточнения от 21.02.2019г. същите не оспорват по съдебен ред и не искат отмяна на решението на общото събрание от същата дата, предхождащо вземане на оспореното решение по избор на членове на УС, за гласуване на избора на членове на УС ан блок, предвид на което законосъобразността, съответно съответствието с устава на това взето от общото събрание решение не може да бъде преценявано от съда. Решението за извършване на гласуване за членове на УС общо (ан блок) е стабилизирано и съдът, както и членовете на сдружението следва да се съобразят с него. Видно от проведеното гласуване при така приетия от членовете на ОС ред за предложените от новоизбрания председателя на УС нови членове на управителния съвет са гласували 21 от присъствалите 33 представители, с което е покрито изискуемото от закона и устава мнозинство и решението е законосъобразно.

В жалбата на ищеца Сдружение „Български национален клуб „Унгарска визла“ не се поддържат никакви оплаквания срещу изводите на първоинстанционния съд по заявеното с исковата молба основание, че представителят му в противоречие на закона и устава не е допуснат до участие в общото събрание, предвид на което и с оглед установения в процесуалния закон ограничен обем на дължимата от съда проверка, настоящият състав на съда е обвързан и възприема установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка досежно това основание на иска. Първоинстанционният съд е приел, че по делото се установява, че председателят УС на Сдружение „Български национален клуб „Унгарска визла“ Г. А. се е явил на процесното общо събрание, но със закъснение в 10.25 часа, като е бил видян и в залата. Съдът е приел от събраните доказателства в тяхната съвкупност – протокол и гласни доказателства, обаче да не се установява А. да е заявил желание да участва в общото събрание, както и компетентния орган по всички въпроси относно процедурата – общото събрание, да е приело решение да не допуска представителят на Сдружение „Български национален клуб „Унгарска визла“ до участие в процесното общо

събрание. При възприемане на така установената пред първата инстанция фактическа обстановка настоящият състав на съда приема по делото да не се установяват релевантните и въведени с исковата молба твърдения представител на Сдружение „Български национален клуб „Унгарска визла“ да се е явил на процесното общо събрание и да е заявил желание да бъде допуснат до участие, но последното да му е отказано, предвид на което и твърдяното нарушение на закона и устава не се установява. Отделно от горното, по делото от събраните доказателства се установява представителят да се е явил след проведените първи гласувания на събранието за избор на председател, секретар и преброител, при формиран кворум от 33 представители, което съобразно чл. 6, ал. 5 от устава на сдружението е пречка за вписването му в списъка на присъстващите членове.

По горните мотиви на съда и на заявените с исковата молба основания предявените искове по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ са неоснователни и първоинстанционното решение, с което исковите се отхвърлят, следва да бъде потвърдено като правилно на основание чл. 272 ГПК като съдът препраща и към подробните му мотиви.

При този изход на спора право на разноски има ответникът. Доказва извършването на такива по представен списък по чл. 80 ГПК и представени доказателства за уговарянето и плащането на адв. възнаграждение в размер на 3 000 лв. Същото следва да бъде присъдено на ответника, като дължимо при равни части от тримата ищци. От насрещната страна Сдружение „Българско обединение за германски кучета БОГОК“ е заявено немотивирано възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което съдът намира за неоснователно като отчита предмета на делото – множество обективно и субективно съединени искове, и фактическата и правна сложност на спора.

Мотивиран от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 730 от 14.05.2020г. по т.д. 2394/2018г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 15 с-в.

ОСЪЖДА Сдружение „Българско обединение за германски кучета

БОГОК“, ЕИК 122083890, да заплати на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, ЕИК 121050057, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 1 000 лв. – разноси пред САС.

ОСЪЖДА Сдружение „Български национален клуб „Унгарска визла“, ЕИК 176185500, да заплати на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, ЕИК 121050057, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 1 000 лв. – разноси пред САС.

ОСЪЖДА Сдружение „Български клуб – Бяло швейцарско овчарско куче“, ЕИК 176194224, да заплати на Сдружение „Българска републиканска федерация по кинология“, ЕИК 121050057, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 1 000 лв. – разноси пред САС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____